

Księga Sędziów

Rozdział 2

1. A wysłaniec WIEKUISTEGO wszedł od Gilgal do Bochim i powiedział: Wyprowadziłem was z Egiptu i sprowadziłem was do ziemi, którą zaprzysiągłem waszym ojcom, i przyrzekłem, że na wieki nie złamię Mojego z wami przymierza. 2. Jednak nie wolno wam zawierać przymierza z mieszkańcami tej ziemi; powinniście zburzyć ich ołtarze. Ale nie usłuchaliście Mojego głosu. Co uczyniliście? 3. Otóż powiadam wam: Nie wypędzę ich przed waszym obliczem, więc będą waszymi gnębicelami, a ich bóstwa będą dla was siłami. 4. A gdy wysłaniec WIEKUISTEGO przemawiał tymi słowami, stało się, że lud zaczął głośno płakać. 5. Dlatego imię tej miejscowości nazwano Bochim; i złożyli tam ofiary WIEKUISTEMU. 6. Gdy więc Jezus, syn Nuna, pożegnał lud, synowie Izraela wrócili – każdy do swojego dziedzictwa, aby objąć kraj w posiadanie. 7. I lud służył WIEKUISTEMU po wszystkie dni życia Jezusa syna Nuna oraz po wszystkie dni starszych, co przeżyli Jezusa, i widzieli wszystkie wielkie czyny WIEKUISTEGO, jakie spełniał dla Izraela. 8. A Jezus, syn Nuna, sługa WIEKUISTEGO umarł w wieku stu dziesięciu lat. 9. Więc pochowano go w obrębie dziedzicznej jego własności, w Thymnath Heres, na wzgórzu Efraima, na północ od góry Gaasz. 10. Również całe ówczesne pokolenie zostało przyłączone do swoich ojców. A po nim nastało inne pokolenie; ludzie, którzy nie znali WIEKUISTEGO, ani czynów jakie spełnił dla Izraela. 11. I synowie Izraela robili to, co było złem w oczach WIEKUISTEGO oraz służyli Baalom. 12. Zatem odstąpili WIEKUISTEGO, Boga swych ojców, który ich wyprowadził z ziemi Micraim; a szli za cudzymi bóstwami, za bóstwami ludów, które ich dookoła otaczały, oraz korzyli się przed nimi, drażniąc tym WIEKUISTEGO. 13. Więc gdy odstąpili od WIEKUISTEGO, a służyli Baalowi i Astartom, 14. zapłonął przeciw Israelitom gniew WIEKUISTEGO, tak, że poddał ich w moc grabieżców, którzy ich łupili; oraz wydał ich w moc wrogów, co byli dookoła i nie zdołali się utrzymać wobec swoich wrogów. 15. Dokądkolwiek się zwracali, ręka WIEKUISTEGO była przeciwko nim, ku ich niedoli, tak jak wypowiedział WIEKUISTY i jak im przysiągł; więc byli bardzo ciemieni. 16. Wtedy WIEKUISTY ustanowił sędziów, a oni wybawiali ich z ręki grabieżców. 17. Lecz nie słuchali i swoich sędziów, ale popełniali cudzołóstwo z obcymi bóstwami oraz korzyli się przed nimi. Szybko odstąpili od drogi, którą chodzili ich przodkowie, słuchając przykazań WIEKUISTEGO; a oni tak nie czynili. 18. Zaś kiedy WIEKUISTY ustanowił sędziów WIEKUISTY był z sędzią oraz wybawiał ich z ręki ich gnębiceli po wszystkie dni sędziego; gdyż WIEKUISTY użalił się z powodu ich skarg na gnębiceli oraz ich ciemieńców. 19. A jednak po śmierci sędziego, znowu się psuli, bardziej niż ich ojcowie, idąc za cudzymi bóstwami, by służyć i korzystać przed nimi. Nie porzucili niczego ze swych zdrożności oraz ze swej przekornej drogi. 20. Dlatego zapłonął gniew WIEKUISTEGO przeciw Israelowi i powiedział: Ponieważ ten lud przekroczył Przymierze, które powierzyłem ich przodkom, oraz nie usłuchali Mojego głosu, 21. więc i Ja nie wypędzę przed nimi żadnego z tych ludów,

które Jezus syn Nuna pozostawił przy swoim zgonie, **22.** aby nimi doświadczać Israelitów, czy przestrzegają drogi WIEKUISTEGO, by chodzić po niej tak, jak przestrzegali ją ich ojcowie czy też nie. **23.** Tak więc WIEKUISTY pozostawił te ludy, nie wypędzając ich szybko, oraz nie poddał ich w moc Jezusa syna Nuna.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012